

המערכת

החיפוש אחר פך השמן הטהור לא היה רק טכני-מעשי. היה זה במקביל גם חיפוש עצמי בדיקה וחיסוטט בנבכי הנפש האמנם נשארה אותה נקודה טהורה וחתומה אשר איש לא יכול לה ולו רק בנגיעה קלה. ומאותה נקודה נבע הכח לצאת ולהלחם כאשר איש לא האמין ולנצח כאשר איש לא פילל

לצעוק "דידן נצח"!

לצאת ולהלחם כאשר איש לא האמין לנצח כאשר איש לא פילל ולדעת ולהכריז מראש שינצחו כאשר הרוב השפוי סיבב אצבע על הרקה והמשיך ללעוס סופגניה בנחת.

בשבוע שעבר במדור "בדרך לגאולה" הובאה שיחתו המופלאה של הרבי אודות מהותו של נס החנוכה. לא היה זה נס בו התווספה כמות של שמן לא נס בו התחזקה איכות השמן אלא נס מופלא ונדיר בו השמן נכלה ולא-נכלה בבת-אחת. ייחודו של נס כזה מסביר הרבי הוא גם בעובדה שהוא התרחש בכל רגע ורגע מימי החנוכה. אילו התחזקה איכות השמן – הרי הדבר התרחש ברגע אחד; אילו התווספה כמות של שמן – הדבר היה מתרחש פעם אחת בכל יום; אבל נס כזה שהתרחש תוך כדי בעירה היה נס רצוף אשר ניכר בכל רגע ורגע.

בהמשך אותה שיחה מסביר הרבי כי הנס היה מקביל לדרגת מסירות-הנפש שגילו בית-חשמונאי. זו לא הייתה מסירות-נפש חד-פעמית אלא מסירות-נפש בכל שניה ושניה. בכל פרט ופרט. המסירות-נפש זעקה מהם לא רק ב"ה' אחד" אלא ניכרה ופעלה על כל צעד ושעל.

וזה היה הבטחון המלא שאכן לא ייכשלו בשום דבר. שהם "יבערו" באש של קדושה מבלי שיחסר מהם כהוא-זה. וזה הבטיח גם עוד דבר: שיהיה אצלם "דידן נצח" לא כאשר תוכרו מלחמה ומשפט אלא גם כאשר הצד שכנגד יבוא במעטה של שלום ויסתתר מאחורי תמונות בפרסום ראשון. כי כאשר המסירות-נפש לא דועכת כאשר לא נותנים ל"יחידה" להרדם חלילה ניתן לזהות את האויב על כל צורותיו ותחפושותיו על כל תחכומיו ומטמוניו.

ותמיד תמיד היו אלה מעטים מול רבים. בחנוכה בתש"מ"ו ובתש"ס"א. כאז כן היום החכמה היא לסמן את המטרה מראש ולאחוז בה במסירות נפש רצופה וזעקה מתמדת: **יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!**

פרט מאוד מעניין במשפט הספרים הוא שצמד המילים "דידן נצח" הפך לסיסמא-הכרזה-ניגון עוד הרבה לפני הנצחון. כולם דיברו ואיחלו שיהיה "דידן נצח" שרו "דידן נצח" וידעו בבירור וחיכו לראות אשר "דידן נצח". וכאשר באמת הגיעה הבשורה "דידן נצח" לא היה צורך לחפש מילים או ניגון שיבטאו את רגש השמחה אלא זו פרצה מאליה ובצורה הטבעית ביותר – "דידן נצח". [ואדרבה כשניסו "לאחר מעשה" לחבר ניגון מיוחד לכבוד האירוע לא התקבלו הדברים באותה מידה ונשאר רק ה"דידן נצח" הישן והטוב].

ולא מדובר בעובדה סמלית. זה מבטא תוכן מהותי עמוק הקשור לכל קרב אותו מנהלים מעטים מול רבים יהודים מול מתיוונים החל מימי החשמונאים ועד ימי מלחמת אוסלו. תמיד חשוב לדעת ולסמן את המטרה מראש ולכתחילה ולא תוך כדי תנועה ובדיעבד. כי רק כשמחפשים "דידן נצח" מוחלט ומלא בכל הגזרות בכל החזיתות ובכל הפרטים אכן מקבלים אותו.

אך אי אפשר לזעוק "דידן נצח" בפה מלא סופגניות וידיים אדומות מריבה. זה באמת הדבר היחיד שצריך לדחות עד לאחר הנצחון. עם הטובות הגשמיות וההנאות הקטנות אפשר לחכות. ה"דונאטס" צריכות להמתין עד לאחר ה"דידן נצח".

בענייני סופגניות ניתן אכן לנהוג כמו לעתיד לבוא שהלכה כבית-שמאי...

מעיון בדרושי חסידות אודות חג החנוכה עולה כי החיפוש אחר פך השמן הטהור לא היה רק טכני-מעשי. היה זה במקביל גם חיפוש עצמי בדיקה וחיסוטט בנבכי הנפש האמנם נשארה אותה נקודה טהורה וחתומה אשר איש לא יכול לה ולו רק בנגיעה קלה.

והיא אכן נמצאה. ומאותה נקודה מסתבר נבע הכח